

ĐC

150

NGUYỄN CÔNG TỬ

Đường

MANG TÊN BÁC

Thơ

HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT HÀ NAM

ĐC. 8.3

NGUYỄN CÔNG TỬ

ĐƯỜNG
MẠNG TÊN BẮC

Thơ

ĐC. 150

ĐC

HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT HÀ NAM

- 1997 -

*Trường Sơn mãi mãi sáng ngời
Xứng danh tên Bác đời đời không quên.*

TRƯỜNG SƠN

Ngàn năm nhớ mãi một con đường
Đã từng gắn bó với máu xương
Quân thù run sợ truyền muôn kiếp
Việt - Nam kiêu hãnh bởi Trường Sơn.

ĐƯỜNG MANG TÊN BÁC

Hàng lời Bác, con ra trận
Vượt suối băng đèo, tới tận phương Nam
Trải bao vất vả gian nan
Mà sao vẫn thấy muôn vàn tình thương
Bởi con đang tiến theo đường
Mang tên của Bác kiên cường, đỉnh cao
Càng đi càng thấy tự hào
Con người, mảnh đất biết bao anh hùng

Quân đi điệp điệp trùng trùng
Lòng dân ý Đảng, núi rừng chở che
Trong lòng mang nặng lời thề
Chưa thắng giặc Mỹ chưa về quê hương
Ai từng lên đỉnh Trường sơn
Mới thấy mình sống cao hơn tầm thường
Ai từng sống ở chiến trường
Mới thấy hết nghĩa tình thương con người
Trường sơn mãi mãi sáng ngời
Xứng danh tên Bác, ngàn đời không quên

TRƯỜNG SƠN 1972

CÔ GÁI ĐẾM BOM RƠI

Nơi trọng điểm là nơi ác liệt
Nơi diễn ra sống chết từng giờ
Mà em vẫn nắm chặt cờ
Hiên ngang đứng đó đợi chờ bom rơi
Đếm từng quả trên trời lao xuống
Lắng tai nghe từng tiếng nổ vang
Tìm ra đáp số rõ ràng
Em cầm cờ đỏ, cờ vàng, cờ xanh

Cờ báo hiệu vượt nhanh trọng điểm
Hay đang còn nguy hiểm phải dừng
Ai qua rồi cũng thấy mừng
Riêng em vẫn đứng đếm từng quả bom
Ôi em gái Việt Nam đẹp quá
Đẹp như là một đoá hoa hồng
Ước gì tạc được tượng đồng
Trường Sơn em đứng mệnh mông giữa rừng.

TRƯỜNG SƠN 1972

GIẤC MƠ
TRƯỜNG SƠN

Hồng treo trên đỉnh trường sơn
Ta nằm trên vông cao hơn núi rừng
Gió lùa man mát dưới lưng
Mây bay sát mặt tưởng chùng với tay
Nhạc rừng hoà tấu mê say
Bông bênh trao vông ngắt ngậy lưng trời
Nghe như có tiếng ru hời

Tiếng ru của mẹ hay lời nước non
Đám mình trong giấc ngủ ngon
Hoà cùng mây gió tám hồn vút cao
Một rừng cờ đỏ vàng sao
Quân reo, súng nổ ào ào xóng lên
Bông đưng một loạt bom rền
Tình ra vẫn thấy nằm trên vòng dù
Xung quanh khói lửa mịt mù
Vừa hay có lệnh đến giờ hành quân

TRƯỜNG SƠN 1972

LEO NÚI

Càng leo càng thấy núi cao
Mũi, mồm tranh thở cồn cào ruột gan
Đầu như bốc lửa nóng ran
Tai như pháo nổ ùng oàng gần xa
Hai chân cứng tựa cột nhà
Đạp lên đá nhọn thịt da tím bầm
Ba lô đeo ở trên lưng
Mà như công cả núi rừng trường sơn
Gậy tre chống mãi cũng mòn
Chỉ riêng chí khí tâm hồn còn nguyên

TRƯỜNG SƠN 1972

ĐỈNH CAO

Đứng trên đỉnh dãy Trường - Sơn
Phóng xa tầm mắt, bốn phương đất trời
Kìa trông cảnh tượng tuyệt vời,
Rừng xanh thăm thẳm, núi đồi nhấp nhô.
Dưới khe sương phủ mờ mờ
Sườn non mây trắng lững lờ quyện quanh
Trên đầu một mảng trời xanh
Tâm hồn nhẹ nhõm, gió lành bay bay
Bồng bênh một phút ngất ngây
Sức như khoẻ lại sau ngày trèo non

TRƯỜNG SƠN 1972

XE TĂNG
VƯỢT TRƯỜNG SƠN

Thủa còn thơ con nằm bên mẹ
Lắng tai nghe mẹ kể chuyện đời
Rằng xưa có một người trời
Cưỡi trên ngựa sắt, đuổi loài giặc Ân

Chàng Phù - Đổng ngàn năm về trước
Đuổi giặc Ân cứu nước, cứu nhà.
Mẹ ơi có phải đâu xa
Chính con của mẹ đang ra chiến trường

Cưỡi tâng vượt Trường Sơn đánh Mỹ
Ngựa nhà trời thế kỷ hai mươi
Sức con dê lớn lên rồi
Lớn hơn Phù Đổng người trời năm xưa

Giồng sữa mẹ sớm trưa con bú
Tình thương yêu ấp ủ ngày thơ
Cho con sức mạnh bảy giờ
Đi khắp đất nước, coi bờ Việt Nam.

Đời của mẹ gian nan thừa trước
Chung cảnh tình đất nước lầm than
Cho con ý chí sắt gang
Đạp bằng gian khổ, đánh tan quân thù

AC.150

Mẹ giành từng đồng xu bát gạo
Vui lòng già mặc áo vá vai
Cho con xe lớn pháo dài
Để đi đánh đuổi hết loài ngoại xâm.

Con hiểu chiếc xe tăng con giữ
Là bao hàm ý nghĩa lớn lao
Cả niềm hi vọng mẹ trao
Cho con tất cả núi cao sông dài.

Bao ngày tháng, miệt mài luyện tập
Nhưng năm dòng đánh giặc nơi xa
Mang hình bóng mẹ thiết tha
Chiến công nối tiếp đây đà chiến công.

Chặng đường mười ba năm con bước
Lớn lên cùng đất nước quê hương
Có Đảng có Bác dẫn đường
Phong ba, bão tố, coi thường vượt qua.

Vì mơ ước thiết tha đời mẹ
Vì hạnh phúc tuổi trẻ đời con
Cũng là vì nước vì non
Tương lai thế hệ cháu con ngàn đời.

Con thề cùng đất trời sông núi
Xe tăng này phải tới miền Nam
Làm cho Mỹ - Ngụy kinh hoàng
Ngàn đời phải nhớ Việt Nam anh hùng

TRƯỜNG SƠN 1972

(đã đăng báo "tiên công")

BTL thiết giáp miền đông Nam bộ

BA - RI - E

Hai thùng phi dựng hai bên
Cây tre ngăn lối đặt trên hai thùng
Xe tôi đến đó phải dừng
Có người con gái gác đường chạy ra
Nói cười miệng nở như hoa
"Xe anh rẽ trái đường K an toàn "
Nhìn em chững chạc dàng hoàng
Như là chiến sĩ công an chỉ đường
Buồn cười mà lại càng thương
Thân em phận gái chiến trường đạn bom
Còn dang ở tuổi giận hờn
Mà sao đứng đỉnh trường sơn vẫn cười

TRƯỜNG SƠN 1972

CỘC TIÊU SỐNG

Anh là chiến sĩ công binh
Giữa ngầm anh đứng lấy mình làm tiêu
Trên đầu có ánh trăng treo
Dưới chân nước suối chảy reo qua ngầm
Xung quanh bom nổ âm âm
Luôn tay anh vẫy từng lần xe qua
Mặc bom đạn nổ gần xa
Anh lo từng chiếc xe qua an toàn
Vội như tranh chấp thời gian
Vì tiền tuyến gọi, miền Nam đang cần
Cho nên anh chẳng ngại ngần
Đứng làm tiêu sống giữa ngầm Trường sơn

TRƯỜNG SƠN 1972

EM GÁI
GIAO LIÊN

Em gái giao liên tuổi trăng tròn
Đôi chân thoăn thoát vượt trường sơn
Má hồng em nhuộm màu mưa nắng
Đôi vai nhỏ bé nặng nước non

Đường mòn em thuộc tựa bàn tay
Đi trong đêm tối cũng như ngày
Thú rừng bom đạn bao năm tháng
Mà sao em vẫn cứ háng say

Gặp em chưa kịp hỏi han chi
Bởi tiền tuyến gọi mãi miết đi
Em còn quay đón đoàn sau tiếp
Nên anh chưa biết em tên gì

Anh vào tới tận đất¹ bê hai²
Chặng đường hành quân cũng khá dài
Bao điều cảm xúc anh ghi nhớ
Có hình bóng em mãi chẳng phai.

MIỀN ĐÔNG NAM BỘ 1972

CHIẾC LÁ
TRUNG QUÂN

Liá trung quân xanh màu áo lính
Tăm tre rìng ghim dính vào nhau
Ép khô lá chuyển đổi màu
Tựa như là miếng bã trầu mẹ ỉ hai

Tấm tranh lá chiều dài hơn mét
Dè lên nhau thành nếp mái nhà
Phẳng phiu tựa lợp ngói ta
Che mưa, che nắng vượt qua tháng ngày

Lá Trung quân điều hay hơn cả
Không bao giờ bốc lửa cháy thiêu
Trường sơn rừng thẳm mọc nhiều
Hình như lá cũng biết yêu thương người

Cảm ơn ai kịp thời khai phá
Và đặt tên là lá trung quân
Chiến công có lá góp phần
Bởi vì lá cũng xả thân cho đời

MIỀN ĐÔNG NAM BỘ 1973

ĐƯỜNG TA ĐI

Chào Cách mạng mùa thu tháng tám
Đường ta đi dệt thảm chiến công
Gió thu lộng bóng cờ hồng
Trường sơn rực lửa biển Đông sóng gầm

Một dân tộc đấu tranh không nghỉ
Bốn ngàn năm gìn giữ đất trời
Việt nam tổ quốc ta ơi
Vươn mình đứng dậy đổi đời từ đây

Giành chính quyền về tay người khổ
Vùng đứng lên đập đổ xiềng gông
Chỉ đường có Đảng tiên phong
Cầm lái có Bác vững long muôn dân

Vì độc lập xả thân cứu nước
Vì tự do nửa bước không lùi
Việt Nam thế kỷ hai mươi
Ghi trang lịch sử tuyệt vời vẻ vang

Lần thứ nhất đánh tan giặc Pháp
Bằng tinh thần bất khuất kiên trung
Vinh quang dân tộc anh hùng
Điện Biên đại thắng lấy lòng năm châu

Lần thứ hai vít đầu giặc Mỹ
Bằng sức mạnh chân lý Việt Nam
Nêu gương bài học thế gian
Chính nghĩa tất thắng bạo tàn phải thua

Kháng chiến hơn phần tư thế kỷ
Có bao giờ ta nghỉ tiến công
Đời con kế tiếp cha ông
Bền gan chiến đấu, vững lòng tiến lên

Lòng yêu nước vượt trên bom đạn
Chí anh hùng tát cạn biển Đông
Giặc ngoài ta mới quét xong
Còn việc thống nhất non sông đang làm

Đường cách mạng chuyển sang bước mới
Tổ quốc đang kêu gọi chúng ta
Khẩn trương rút ngắn đường xa
Bắc Nam sum họp một nhà vui chung

Ta đã quyết nguyện cùng non nước
Nghĩa nước non sau trước vẹn toàn
Xin giành trọn tấm lòng son
Nguyện làm viên gạch lát đường chiến công

Để trăm thuyền cập chung một bến
Để Bắc - Nam chung tuyến đường tàu
Cùng xây Tổ quốc mạnh giàu
Hoà bình, thống nhất dài lâu vẹn toàn

MIỀN ĐÔNG NAM BỘ

Tháng 8 - 1973

*(Đã đăng trên báo quân
giải phóng miền Nam 8-1973)*

CHIẾN CÔNG
THÂM LẶNG

Ai mang giấy trái Trường sơn
Ẩn mình vào với núi non điệp trùng
Giây chằng qua suối qua rừng
Sợi thương, sợi nhớ sợi cùng dài lâu
Giây đi chấp nối nhịp cầu
Cho Nam với Bắc hai đầu gần nhau
Mặc cho mưa nắng dãi dàu
Mặc cho bom đạn cắt đau thân mình
Đứt đi nối lại thay hình
Mà giấy vẫn giữ mối tình thủy trung
Thông tin: - Người lính anh hùng
Bao năm thâm lặng sống cùng đường giây

MIỀN ĐÔNG NAM BỘ 1973

**NHỚ LẠI
TRƯỜNG SƠN**

Trường sơn như một đoàn tàu
Đã đi cùng chuyến nhớ nhau suốt đời
Chiến tranh nay đã tắt rồi
Đường mòn vẫn nhớ chân người đi qua

Chỉ còn đọng lại trong ta
Bao nhiêu hình ảnh đậm đà khó quên
Hình em gái nhỏ giao liên
Đôi chân thoăn thoắt ngày đêm dẫn đường

Hình cô con gái kiên cường
Đếm bom suốt cả đêm trường chẳng kinh
Hình anh chiến sĩ công binh
Giữa ngấm đứng, lấy thân mình làm tiêu

... Ôi còn có biết bao nhiêu
Những người như thế đáng yêu vô cùng
Nêu gương dũng cảm anh hùng
Vì miền Nam đến núi rừng Trường sơn

Tự hào có những người con
Tuổi xuân vì nước vì non quên mình

"*Bữa tiệc*"

TRƯỜNG SƠN

Đường vào Nam, gặp anh ra Bắc
Giữa cánh rừng đầy đặc bom rơi
Không hàng, không quán, vắng người
Chỉ còn có những nụ cười bên nhau.

Tình bạn hữu bao lâu xa cách
Rồi mai đây anh Bắc, tôi Nam
Thôi thì một chút liên hoan
Lương khô, bình nước trên bàn da xanh

Vội Trường Sơn, la thành "bữa tiệc"
Đầy áp tình thâm thiết yêu thương
Đón sơ mà thấy cũng ngon
Nói, cười át cả tiếng bom xa gần

Trong hoàn cảnh chiến tranh ác liệt
Nơi diễn ra sống chết từng giờ
Tiệc tuy chỉ có lương khô
Cũng say đắm những ý thơ cho đời

TIÊN BIỆT ĐỒNG ĐỘI

Anh nằm đỉnh Trường Sơn lộng gió
Bên con đường khói lửa đạn bom
Tiền anh chẳng có trứng, cơm
Cung không có mọt nên hương trên mồ

Chỉ có bánh lương khô quen thuộc
Vội một bình tống nước đã vội
Đặt trên phiến đá giữa trời
Gọi là lễ viếng, tiễn người đi xa

Thương nhớ anh lệ nhòa khôn siết
Đường âm dương cách biệt từ đây
Mong anh nhận lấy lễ này
Như tình đồng đội những ngày bên nhau

Xin kính cúi đầu vĩnh biệt
Chúng tôi sẽ bước tiếp chặng đường
Mang theo nỗi nhớ niềm thương
Quyết tâm vào tới chiến trường Bè hai.

TRƯỜNG SƠN 1972

CHIỀU HÈ
Gọi nhớ quê hương

Chiều hè về, mặt trời khuất núi
Cóc nghiên răng như gọi mưa rào
Cua bò lên tận cầu ao
Chuồn chuồn hạ thấp độ cao xuống dần

Con gà trống giữa sân ngơ ngác
Nghiêng nghiêng nhìn sao sắc lá rơi
Vươn cao cổ gáy một hồi
Làm thẳng cu Tý bật cười vỗ tay

Trâu no cỏ theo bầy về xóm
Bếp nhà ai nhen nhóm lửa hồng
Mây ùn chớp giạt phía đông
Đầu em mái tóc phấp phồng gió bay

Cảnh giao ca giữa ngày và tối
Nơi quê nhà sôi nổi khẩn trương
Hành quân trên khắp nẻo đường
Hè về lại thấy nhớ thương quê nhà.

1980

CÔ GÁI VIỆT NAM

Em là cô gái Việt Nam
Dịu hiền như những bông sen trong đầm
Nhưng vì nặng nghĩa núi sông
Ra đi theo bóng cờ hồng tung bay
Khoác màu quân phục lá cây
Ba năm có lẽ, ngàn ngày trải qua
Dù cho nắng gắt mưa xa
Em đâu có quản màu da sen hồng
Hôm nay nhiệm vụ hoàn thành
Ra về mà vẫn nặng tình nước non
Em về giữa tấm lòng son
Màu áo quân phục vẫn còn chưa phai
Hoà cùng màu lúa màu khoai
Tô thêm cuộc sống cho đời ấm no
Hoa sen lại nở giữa bờ
Cũng bông hoa ấy bây giờ đẹp hơn.

1984

*Tặng các chiến sĩ gái đã hoàn thành
nghĩa vụ quân sự nay trở lại hậu phương.*

QUÊ HƯƠNG TÔI

*Kính tặng Đảng bộ và nhân dân xã Liêm Cẩn,
huyện Thanh Liêm Tỉnh Hà Nam*

Gửi quê hương trăm thương ngàn nhớ
Sáu mươi năm duyên nợ chưa tròn
Dẫu rằng trọn nghĩa nước non
Tình quê chưa vẹn nên còn bấn khoản

Ôi sao tiếng Liêm Cẩn trù mến
Ấp ủ lòng như tiếng mẹ cha
Đường đi chiến đấu gần xa
Niềm thương nỗi nhớ quê nhà khôn nguôi

Nhớ làng xóm tình người sâu nặng
Thương quê nghèo nước mặn, đồng chua
Bao đời đội nắng, dầm mưa
Con trâu đi trước, cái bừa theo sau

Cảnh đói nghèo phải đâu đã hết
Giặc tràn về chém giết dân mình
Chặt tre, dỡ phá chùa, đình
Xây đồn, rào bốt hoành hành bao năm

Quê đã nghèo, chiến tranh tàn phá
Dân đã khổ, chịu quá đau thương
Bao người con của quê hương
Hy sinh, gian khổ, chiến trường xông pha

Vì nghĩa lớn, quê ta son sắt
Nén đau thương, bất khuất đứng lên
Một tay chèo chống thiên nhiên
Một tay trừ giặc, ngày đêm kiên cường

Nhất, Nhì, Tam kệp đường hai mốt
Tứ, Ngũ, Cối vây bốt quán thù
Vực, Trại, Nhuế nổi tự do
Tạo nên sức mạnh "thế cờ" toàn dân!

Núi Cối nơi giam chân giặc Pháp
Cả một vùng lưới thép bao quanh
Tự hào mảnh đất Liêm Cần
Đã cùng cả nước góp phần máu xương

Pháp thua chạy, quê hương giải phóng
Đang dựng xây cuộc sống hoà bình
Vết thương cũ vẫn chưa lành
Mỹ lại reo hoạ chiến tranh lan tràn

Hết thấy những trai làng ra trận
Bao mẹ già im lặng chờ con
Xưa cạn nước mắt vì chồng
Nay thương con lại quặn lòng vì con

Khấp đất nước đạn bom lửa khói
Theo lời Bác kêu gọi chúng ta
Đồng lòng trai, gái, trẻ, già
Tự do, độc lập, mới là quý hơn!

Ngoài tiền tuyến máu xương đang đổ
Chốn quê nhà gian khổ thêm tăng
Nhưng thóc chẳng thiếu một cân
Và không chịu để thiếu quán một người

Trên trang sử sáng ngời thắg Mỹ
Của Việt Nam thế kỷ hai mươi
Liên Cần một mắg đất trời
Trong lòng Tổ quốc ngàn đời còn ghi

Nay đổi mới đường đi tới đích
Bao khó khăn, thử thách còn nhiều
Quê hương tuy vẫn còn nghèo
Nhưng tình làng xóm đáng yêu vô cùng

Bao nhiêu năm thủy trung với nước
Bao nhiêu đời sau trước có nhau
"Đổi mới nhưng chẳng đổi mầu"
Càng vui no ấm, càng giàu tình thương

ĐƯỜNG MANG TÊN BÁC

Xin kính chúc quê hương vững tiến
Chúc mọi người quý mến lẫn nhau
Chúc cho xã mạnh, dân giàu
Ngày càng làm đẹp thêm cầu Liêm Cần

NGƯỜI CON CỦA QUÊ HƯƠNG

QUÊ EM
MẢNH ĐẤT KIÊN CƯỜNG

*Kính tặng Đảng bộ, Quân, Dân thị xã Hà Nam được
Đảng và Nhà nước phong tặng
"anh hùng lực lượng vũ trang nhân dân"*

Quê em thị xã Hà Nam
Xung quanh trải thảm bạt ngàn lúa, khoai
Nơi con sông Nhuệ gặp hai:
Sông Châu, sông Đáy kéo dài ra khơi
Đường đi trải khắp muôn nơi
Tàu xe tấp nập, người xuôi đêm ngày

Quê em mảnh đất dạn dày
Bão giông, bom đạn chất đầy đau thương
Bao phen thành bãi chiến trường
Từ trong máu lửa kiên cường đứng lên
Trải qua năm tháng khó quên
Tâm tình với bạn cho em dải bầy:

Năm xưa giặc Pháp tới đây
Phá tan phường phố dựng xây bất đôn
Trà đi, sát lại xóm thôn
Lập vành đai trắng ruộng vườn hoang vu
Lòng dân sôi sục căm thù
Trẻ già, trai gái quyết trừ ngoại xâm

Trải qua kháng chiến chín năm
Pháp thua, rút chạy quê em hoà bình
Người người hăng hái nhiệt tình
Chung lưng xây dựng quê mình ấm no
Mười năm đang độ ước mơ
Vẫn còn chưa đủ thời giờ lo toan

Thì quân giặc Mỹ leo thang
Bầu trời vẫn đục từng đàn máy bay
Thì nhau bắn phá đêm ngày
Nhà tan, cửa nát đất cày sỏi lên
Chẳng còn viên gạch nào nguyên
Trưởng như chúng muốn xoá tên quê mình

Song, dù ác liệt hy sinh
Hà Nam vẫn giữ trọn tình nước non
Xã thôn cùng với phố phường
Tay cấy, tay búa, bám đường ngày đêm
Lo mình nhưng vẫn không quên

Chúng lo giải phóng miền Nam nước nhà
Lo thông từng chuyến xe qua
Lo người, lo của đưa ra chiến trường
Mười năm chiến đấu kiên cường
Mười năm giữ vững tuyến đường nơi đây
Máy bay giặc Mỹ tan thây
Cuối cùng ngậm đắng, nuốt cay mà chuẩn

Quê em dựng lại phố phường
Xóm thôn kiến thiết, ruộng vườn tốt tươi
Chợ Bàu ngày một đông vui
Bạn bè qua lại, muôn nơi đều mừng

Hà Nam thật xứng anh hùng
Gian nan mà vẫn thủy chung ngàn đời
Dạn bom không ngắt tiếng cười
Khó khăn gian khổ không rời quê hương
Phát huy truyền thống kiên cường
Niềm vui đổi mới mở đường đi lên

Gốc sâu tạo thế cây bền
Lòng dân, ý Đảng không quên bao giờ
Rồi đây thực hiện ước mơ
Sẽ xây thị xã đẹp to gấp mười
Vui lòng bè bạn muôn nơi
Góp phần tô đẹp đất trời Việt Nam.

MỤC LỤC

1. Trường Sơn	7
2. Đường mang tên Bác	8
3. Cô gái đêm bom rơi	10
4. Giác mở Trường Sơn	12
5. Leo núi	14
6. Đỉnh cao	15
7. Xe tăng vượt Trường Sơn	16
8. Baric	20
9. Cọc tiêu sống	21
10. Em gái giao liên	22
11. Chiếc lá trung quân	24
12. Đường ta đi	26
13. Chiến công thầm lặng	30
14. Nhớ lại Trường Sơn	31
15. Bữa tiệc Trường Sơn	33
16. Tiên biệt đồng đội	34
17. Chiều hè nhớ quê hương	35
18. Cô gái Việt Nam	36
19. Quê hương tôi	37
20. Quê em, mảnh đất kiên cường	43
Mục lục	47

ĐƯỜNG MANG TÊN BÁC

ĐƯỜNG
MANG TÊN BÁC
THƠ NGUYỄN CÔNG TỬ

HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT HÀ NAM

Chịu trách nhiệm xuất bản: LÊ HUỆ

Biên Tập: LUƠNG HIỀN

Bìa: LÊ PHƯƠNG

Sửa bản In: ĐÌNH LÀNH

In 500 bản tại công ty in Thương Mại.

Giấy phép số 03/VHTT cấp ngày 22/1/1997

In Xong nộp lưu chiểu 2 - 1997